

ВИРОБЛЕННЯ ЄДИНИХ ПОГЛЯДІВ ЩОДО СТВОРЕННЯ СУЧАСНОЇ ДЕРЖАВНОЇ СИСТЕМИ ЛОГІСТИКИ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ

У статті розкрито проблеми існуючої забезпечувальної системи Збройних Сил України та наведено основні напрямки розвитку даної системи. Проведено аналіз факторів які впливають на створення сучасної системи логістики Збройних Сил України. Наведені основні функціональні складові логістичної діяльності які обумовленні умовами, факторами та системою логістичної діяльності щодо забезпечення військ (сил) при виконанні ними завдань за призначенням. Здійснено порівняльний аналіз існуючої системи забезпечення Збройних Сил України із сучасною системою забезпечення збройних сил НАТО.

Ключові слова: система логістики, структура, зовнішні та внутрішні фактори, логістична діяльність.

Вступ. Історичний досвід розвитку війська засвідчує незміну його залежність від постачання і постійно потребує вдосконалення в залежності від завдань, які виконує військо.

Терміни «логістика» у різні періоди і у різних країнах в своїй основі мала різні значення і підходи до її використання. Давні греки розуміли під логістикою мистецтво виконання розрахунків. У Давньому Римі під логістикою розуміли розподіл продуктів. Цар Візантії Леон VI, який жив у IX-X ст. до нашої ери, використовував термін "логістика" у підручнику з військової справи в значенні "тил, постачання військ". У Росії в середині XIX ст. під логістикою розумілося мистецтво управління переміщенням військ як на значній відстані, так і поблизу ворога, організація їх постачання. У Британській енциклопедії "логістика" визначається як "всі види діяльності, які пов'язані з забезпеченням боєздатності збройних сил, включаючи перевезення, постачання, зв'язок, медичне забезпечення та інше". Усі перелічені поняття логістики містять один загальний елемент - раціональність і точний розрахунок.

Згідно визначень «NATO Logistics Handbook», логістика визначається, як процес планування та імплементації переміщення і підтримки ресурсів, тобто як управління оборонними ресурсами з акцентом на інформаційну підтримку за рахунок використання логістичних інформаційних систем для раціонального ресурсного забезпечення Збройних сил. При цьому, логістичні інформаційні системи, по-перше, повинні відповідати національним інтересам, а по-друге, мають бути сумісними із стандартами та інформаційними системами інших партнерів альянсу.

Термін «логістика» широко вживається як у системі економічних (бізнесових) відносинах, в науковій школі так і у військовій сфері. Проте до сьогодні ні в закордонній, ні у вітчизняній літературі немає єдиного його визначення. Під терміном «логістика» у забезпечувальній системі частіше за все розуміють планування, управління і контроль руху товару від моменту замовлення до продажу, включно з його транспортуванням, складуванням і переміщенням у межах відповідних структур. Формулювання цього поняття, як і певна термінологічна плутанина, що його супроводжує, зумовлюється низкою складових. Функціональні складові логістичної діяльності залежать від завдань, які виконуються тою чи іншою структурою. [1, с. 14]

Типова структура логістики за досвідом Збройних сил провідних країн світу, у тому числі «NATO Logistics Handbook», полягає у сумісній і чіткій роботі воєнної промисловості і транспорту.

В управлінні системою логістики «NATO Logistics Handbook», існують такі види забезпечення: матеріальне, технічне, транспортне, медичне, розквартирування, зв'язок та автоматизація.

Визначенні види матеріального забезпечення у своєму складі мають класи забезпечення: продовольство і предмети особистої гігієни; речове (обмундирування, спорядження); озброєння і військова техніка, інженерне і медичне; устаткування та майно, запасні частини та інструменти для ремонту і технічного обслуговування; усі види пального (крім твердого ракетного палива) і мастильних матеріалів; рідкі гази, охолоджуючі рідини і вугілля; будівельні і фортифікаційні матеріали, включаючи обладнання для інженерних загороджень; усі види боєприпасів, детонатори, піротехнічні запаси, вибухові речовини, тверде ракетне паливо.

Облік усіх видів матеріальних засобів в Об'єднаних збройних сил НАТО автоматизований. Для цього кожному предмету постачання присвоюється 13-ти розрядний кодифікаційний номер і усі вони визначені у спеціальних каталогах.

Функціональні складові логістичної діяльності обумовленні умовами, факторами та системою логістичної діяльності щодо забезпечення військ (сил) при виконанні ними завдань за призначенням. Вони поділяються на зовнішні та внутрішні. [1, с. 35]

Зовнішні: роль, місце, завдання угруповань військ (сил) в операції; оперативна обстановка на початок операції; склад угруповання противника і способи його дій; спосіб ведення оборони і бойових дій при відбитті агресії; напруженість ведення бойових дій; втрати особового складу угруповання військ (сил) в операції; витрати і втрати матеріальних засобів у військових частинах угруповань військ (сил); обсяг завдань військ (сил) з ресурсного забезпечення.

Внутрішні: склад, стан, дислокація частин матеріального забезпечення; норми витрат, встановлені на операцію; витрати запасів матеріальних засобів, що ешелонуються у частинах забезпечення; наявність матеріальних засобів на початок операції; розміри запасів, їх ешелонування; ресурс, який відпущений на операцію; час відпущений на організацію забезпечення матеріальними засобами; обрані способи матеріального забезпечення; визначені запаси на кінець операції.

Постановка проблеми у загальному вигляді. До теперішнього часу забезпечувальна система у Збройних Силах України поділяється на: тилове; технічне і медичне забезпечення в той же час по суті усі організаційні питання (функції) щодо планування і організації вирішуються в єдиній системі забезпечення, такі, як: управління; розміщення; переміщення; захист, охорона, оборона і маскування у тиловому районі; евакуація поранених і хворих загальним транспортом; евакуація техніки та матеріальних засобів та інше, під єдиним органом управління ТКП. [2]

Проблемою даної системи є відсутність єдиного керівництва. Перш за все персональної відповідальності посадової особи за комплексне вирішення зазначених організаційних питань, що в свою чергу ускладнює організацію своєчасного, якісного і повного забезпечення військ (сил) при їх застосуванні.

Зрозуміло, що в системі забезпечення необхідно враховувати основні принципи забезпечення військ (сил), це: відповідність економічному устрою і можливостям економіки держави; економічність та плановість; відповідність системи забезпечення військ (сил) визначеним завданням; відповідальність вищих органів управління за повноту і своєчасність забезпечення військ (сил); постійна готовність сил і засобів мирного часу до забезпечення бойових дій військ (сил).

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Розглядаючи питання функціональних складових забезпечувальної системи, тилового, технічного та медичного забезпечення під час реформування (трансформації) Збройних Сил України, чітко проглядаються основні причини не ефективності роботи функціональних складових визначених видів забезпечення, які мали і досі мають місце, а саме:

при розробці і впровадженні нових структур — порушені закони управління та принципи забезпечення військ (сил);

запропонована система забезпечення Збройних сил, її призначення, склад та структура немає логічного завершення без чіткого визначення основних завдань і структури військових формувань;

не в повній мірі продуманий, відпрацьований і не закріплений нормативно-правовими документами розподіл функцій, завдань і порядок підпорядкованості органів управління з питань постачання та їх фінансування;

не сконцентрований під єдиним керівництвом наявний науковий, науково-технічний потенціал задля пошуку шляхів вирішення проблем модернізації наявних та розвитку новітніх зразків відповідних матеріальних засобів;

не визначена чітка вертикаль управління видами забезпечення, розподілу повноважень та відповідальності між органами військового управління усіх рівнів;

недостатньо проводиться робота по обладнанню та оцінці ступеня готовності інфраструктури держави до забезпечення Збройних сил в особливий період (воєнний час);

методики підготовки окремих галузей економіки до війни і забезпечення її стійкості застарілі, а нових немає.

Заходи які були проведені у Збройних Силах з реформування системи забезпечення, утому числі створення системи логістики у складі Командування сил підтримки, інших пропозицій щодо розв'язання існуючої проблеми дієздатної системи забезпечення Збройних сил, без врахування вище перерахованих причин значного покращення не відбулося.

Формулювання цілей статті. Розглядаючи функціональні складові забезпечувальної діяльності ми повинні розуміти, що усі рівні функціонування мають відповідати вимогам широкого кола функцій з визначеними напрямками, які пов'язані ланцюжками єдиної системи взаємозалежності у вирішенні завдань своєчасного та повного забезпечення матеріальними ресурсами Збройних Сил України, що означає створення виробничої і постачальної логістики, що і є основною та метою статті.

Управління усіма процесами щодо забезпечення матеріальними ресурсами для надійного функціонування логістики в умовах війни, як показав досвід антитерористичної операції на сході України (гібридної війни) вимагає використання самих сучасних методів і засобів військової логістики, постійного пошуку неординарних рішень в ході бойових дій, коли ситуація змінюється безперервно і непередбачено.

Виклад основного матеріалу дослідження. Система логістики Збройних сил повинна мати ієрархічні рівні, а саме стратегічний, оперативний та тактичний.

Логістика стратегічного рівня є вищою ланкою в системі забезпечення Збройних сил матеріальними ресурсами, що поєднує взаємовідносини між національною економікою та воєнним сектором держави (Збройних сил) щодо впровадження воєнно-технічної політики, організації закупівлі і постачання Збройним силам військового майна, енергетичних, інших ресурсів, надання послуг та їх фінансування в обсягах, необхідних для ефективного виконання ЗС покладених на них завдань і функцій, планування та організація задоволення їх потреб. [3]

Логістика оперативного рівня є проміжною ланкою між стратегічним рівнем забезпечення і тактичним, призначена для оперативного планування і вирішення завдань логістичного забезпечення військ (сил), організації підготовки висококваліфікованих спеціалістів логістики, управління забезпечення військ (сил) за територіальним принципом, проведення заходів під час відмобілізування і оперативного розгортання, підготовки та ведення операції (бойових дій) та повсякденної діяльності.

Стосовно логістики оперативних командувань, з урахуванням визначення смуг відповідальності військово-адміністративного поділу території країни, існує потреба визначення повноважень оперативним командуванням щодо автономного виконання завдань у відповідних зонах, як у мирний, так і воєнний час (особливий період) з урахуванням уроків і висновків гіркою власного досвіду в АР Крим та на сході України.

Специфіка функціонування оперативного командування не може базуватися на одноступеневому рівні управління, існує потреба чіткого визначення завдань мирного і

воєнного часу, створення відповідного комплексу сил і засобів для виконання заходів за територіальним принципом і відбиття збройної агресії.

Логістика військової ланки у своєму складі повинна мати спеціальні рухомі сили і засоби (частини, установи та підрозділи), які призначені для логістичного забезпечення військ (сил) у мирний і воєнний час. Їхнє розгортання та робота повинні базуватися і організовуватись на відповідній території з використанням усіх видів комунікацій.

Розглядаючи питання функціональних складових логістичної діяльності слід звернути увагу на причини проблем при створенні забезпечувальної системи під час трансформації Збройних Сил України. Необхідно створити функціональні складові логістичної діяльності таким чином щоб вона відповідала усім вимогам щодо своєчасного та повного забезпечення (задоволення) потреб військ (сил) в різних умовах їх застосування.

Необхідно, чітко визначити види, служби і класи воєнної логістики:

До видів логістики пропонується віднести: матеріальне (за класами забезпечення), технічне (за технічно правильною експлуатацією і відновленням техніки та озброєння), транспортне (за виконанням завдань оперативних, людських, постачальних, мобілізаційних перевезень та евакуації), медичне (за збереженням здоров'я особового складу і найшвидшого відновлення боєздатності (трудової спроможності) поранених і хворих).

До служб забезпечення – продовольче, речове, автобронетанкове, автотранспортне, військових сполучень, ракетно-технічне і артилерійсько-технічне, інженерно-аеродромне і аеродромно-технічне, авіаційно-технічне і інженерно-авіаційне, торпедно-технічне і інженерно-радіоелектронне, метрологічне, ветеринарне, квартирно-експлуатаційне, фінансове забезпечення та забезпечення паливом і пально-мастильними матеріалами; зв'язок та автоматизацію системи логістики.

До класів оперативних процедур логістики – продовольство, питна вода і предмети особистої гігієни; речове майно, миючі засоби та засоби індивідуального захисту; речі індивідуального користування; усі види пального і мастильних матеріалів, рідкі гази, охолоджуючі рідини і вугілля; різноманітні типи зброї, ракети, торпеди, військова техніка, інженерне, медичне і ветеринарне устаткування, усі види боєприпасів, детонатори, піротехнічні запаси, вибухові речовини; загальновійськові засоби, спорядження, запасні частини та інструменти для ремонту і технічного обслуговування; вимірювальна техніка, воєнно-технічне, квартирне, шкіперське майно, медичні і ветеринарні препарати; будівельні і фортифікаційні матеріали, включаючи устаткування для інженерних загороджень; технічні засоби та майно за видами і родами військ (сил) та іншими матеріальними засобами. [1, с. 115]

Для злагодженої роботи функціональних складових, на законодавчому рівні визначити державними, оперативними (військовими) стандартами, що таке логістика воєнного сектору “військова логістика”.

Більш повне і чітке визначення поняття логістики може бути сформульовано таким чином: воєнна (військова) логістика – вид управлінської діяльності, в основі якої полягає формування найбільш доцільних умов задоволення потреб у матеріальних засобах і реалізації цілей Збройних Сил України шляхом визначення джерела їх задоволення, виявлення і обліку потреб, їх реальному впровадженні в процесі науково-дослідницьких і опитно-конструкторських робіт та у виробництві, погодження динамічній відповідності “життєвих – циклів озброєння і військової техніки”, впровадження руху до кінцевого споживання.

Принципова новизна логістичного підходу полягає у розгляді органічних взаємних зв'язків в інтересах різної діяльності у єдину систему.

Мета логістичного підходу – наскрізне управління матеріальними потоками. Без єдиної системи управління виробництвом і реалізацією не можливе впровадження логістики постачання, у тому числі військової логістики.

Для вирішення питань логістики Збройних Сил України існує нагальна потреба створення єдиної державної системи управління та функціонування логістики яка потребує визначення. Таким формулюванням може бути, що: єдина державна система управління та функціонування логістики, означає – сукупність органів управління, сил та засобів галузевих,

центральных і місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, на які покладається реалізація державної політики і стратегії у сфері забезпечення оборони держави. [4]

Таке визначення буде означати:

використання спроможностей у виробництві національної економіки України, а також можливостей військово-технічного співробітництва з державами – стратегічними партнерами України для забезпечення потреб Збройних сил у мирний та воєнний час (особливий період);

розроблення та впровадження національної системи стандартизації, кодифікації та каталогізації, яка повинна бути сумісною із системою стандартизації, кодифікації та каталогізації НАТО.

Така національна система забезпечить адекватну оперативну сумісність між компонентами оборонного сектору та сектору безпеки, інформаційно-аналітичну забезпеченість достовірної інформації осіб, які приймають рішення.

Підсистеми логістики – сукупність підпорядкованих спеціально уповноваженому центральному органу управління структур, на які покладаються визначені законом завдання у конкретних сферах оборони держави. [1, с. 18]

Вище перераховане повинно забезпечувати виконання завдань державної системи логістики, що визначатиме:

розроблення нормативно-правових актів, а також норм, правил та стандартів з питань логістичного забезпечення оборони держави;

забезпечення готовності центральных та місцевих органів виконавчої влади, органів самоврядування, місцевих громад, підпорядкованих їм сил і засобів для виконання завдань з логістичного забезпечення військ (сил) при виконанні ними завдань за призначенням;

забезпечення реалізації заходів щодо утворення, накопичення, утримання та використання матеріальних засобів, які призначені для забезпечення військ (сил) в особливий період, воєнний час;

створення, раціональне збереження і використання резерву матеріальних та фінансових ресурсів, необхідних для забезпечення Збройних сил при виконанні ними завдань за призначенням;

реалізацію визначених законодавством прав у сфері оборони держави;

участь у міжнародному співробітництві у сфері логістичного забезпечення.

На теперішній час ми маємо функціональні складові у військовій сфері – Міністерство оборони і Генеральний штаб, які мають згідно положень про Міністерство оборони і Генеральний штаб відповідні функції. Враховуючи існуючу систему управління Збройними Силами України, існує потреба створення моделі логістики.

Міністерство оборони, відповідно до визначених Генеральним штабом потреб, вимог і пріоритетів здійснює закупівлю для забезпечення Збройних сил матеріальних засобів (озброєння, боеприпасів, військової техніки, іншого військового майна), та замовляє роботи і послуги військового призначення. А також організовує: їх постачання (надання) Збройними силами; дослідження, розроблення, замовлення на виробництво військового майна; відновлення їх справності та продовження ресурсу; утилізацію надлишкового військового майна; врегулювання питань забезпечення Збройних Сил з національною економікою.

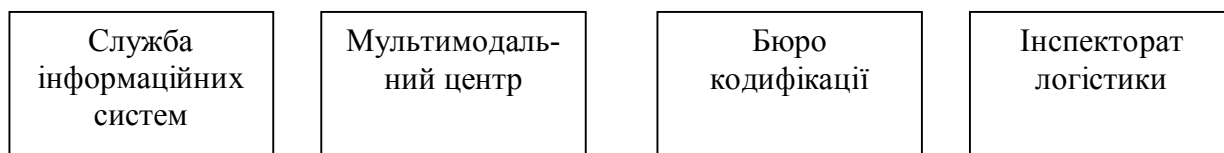
При керівництві логістикою Міністерство оборони вирішує наступні завдання:

встановлення пріоритетів за видами і предметами забезпечення, закупівлі та поставлення у війська усіх видів матеріальних засобів (військового майна); організацію технічного обслуговування та ремонту матеріальної частини; облік, контроль і експлуатацію військового майна; організацію взаємодії з галузями національної економіки; підготовку кадрів і їх розподіл і деякі інші.

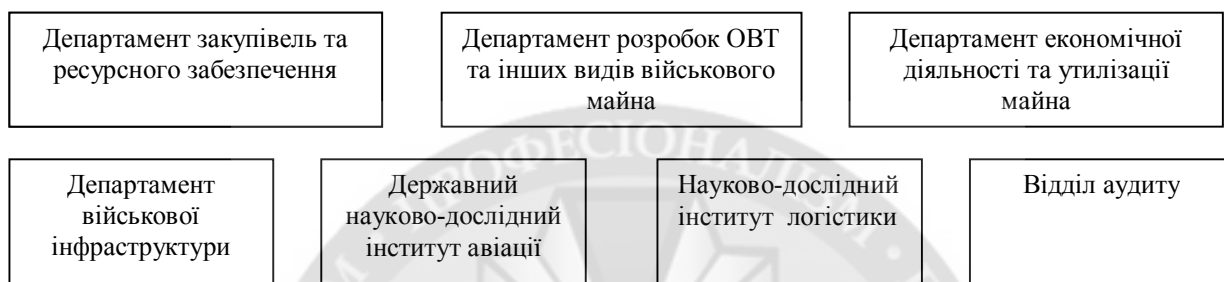
З погляду фахівців логістики безпосереднє керівництво військовою логістикою у Міністерстві оборони бажано, щоб очолив заступник Міністра оборони – голова дирекції військової логістики (враховуючи об'єм і складність вирішення питань та ступеню

відповідальності бажано перший заступник). Він у своєму підпорядкуванні може мати відповідні органи безпосереднього управління, які показані на схемах 1, 2.

1. Структура Дирекції військової логістики Міністерства оборони України (проект)

2. Структура Департаментів Міністерства оборони (проект)

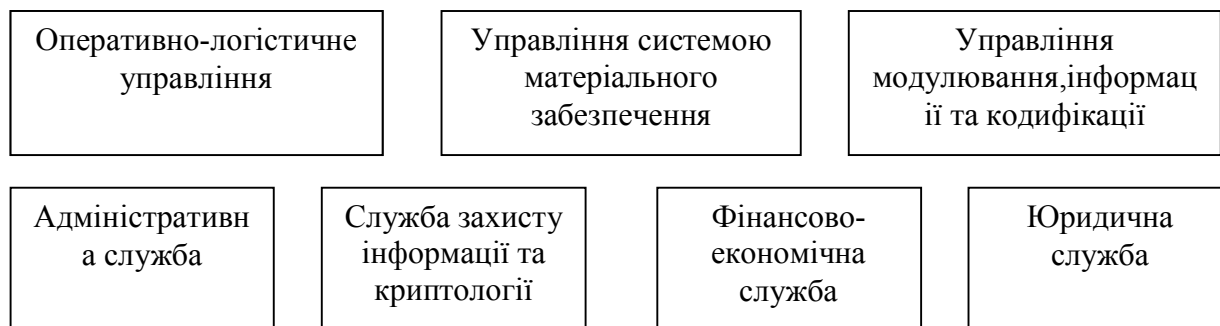

Генеральний штаб: відповідає за визначення потреб в матеріальних засобах (озброєнні та військовій техніці), енергетичних, фінансових засобах, земельних і водних ділянках, комунікаціях, фондах і майні, необхідних для виконання завдань Збройними силами, іншими військовими формуваннями та правоохоронними органами спеціального призначення, планування та організацію оперативних та постачальних перевезень усіма видами транспорту. Здійснює планування та організовує забезпечення військ (сил) у мирний та воєнний час (особливий період) через підпорядковані органи військового управління, командування видів Збройних сил та оперативні командування.

Заступник начальника ГШ — начальник логістики ЗС України, у безпосередньому підпорядкуванні має мати:

Центр управління військовою логістикою Збройних Сил України з відповідними функціями управління, впливу та відповідальності за координацію дій забезпечувальних видів (служб) щодо вирішення питань своєчасного планування і виконання завдань щодо забезпечення Збройних сил матеріальними ресурсами. Який на підставі орієнтовної потреби, визначеного ресурсу, має здійснювати планування забезпечення потреби військ (сил) у матеріальних засобах, замовлення, отримання, накопичення, зберігання встановлених запасів та забезпечення ними військ (сил) під відповідні завдання та задоволення життєдіяльності військ (сил) Збройних Сил України. Для чіткого, комплексного управління системою логістичного забезпечення, не допущення зайвих витрат на утримання структур, що у своїй більшості виконують одні і ті функції які може виконувати і відповідати за це одна структура під чітким керівництвом та з повною відповідальністю і професіонального підходу до єдиної системи управління військовою логістикою. Об'єднати існуючі організаційно-планові управління (відділи, групи) управлінських структур озброєння, тилу, медицини тощо в єдиний орган управління, який без існуючих відстаней, дистанційного розбалансованого управління спроможний буде ефективно здійснювати управління військовою логістикою, як у мирний так і воєнний час (особливий період).

1. Структура Центру військової логістики (проект)

Центральні управління логістики передбачаються: військово-транспортне; продовольче; речове; ракетно-артилерійського озброєння; автобронетанкове; пально-мастильних матеріалів; військово-медичне; авіаційно-технічного та інженерно-авіаційного забезпечення; інженерно-аеродромного і аеродромно-технічного забезпечення; квартирно-експлуатаційного забезпечення.[5,6]

Управління логістики: управління живучості арсеналів, баз та складів; військово-ветеринарної медицини; військової метрології; військової торгівлі; організації зв'язку та автоматизації логістики; захисту, оборони, охорони та маскування об'єктів та комунікацій у тиловому районі.

Відділи логістики: галузево-економічний; фінансовий; використання трофейного майна; організації ритуальних послуг; організації забезпечення військово-полонених; виховної роботи; правовий; кадрів та інші, що забезпечують функціонування військової логістики.

Стаціонарні компоненти: об'єднанні центри забезпечення, арсенали, бази, склади, установи, термінали, підприємства, аеродроми базування військової авіації, аеродроми матеріального забезпечення, військово-морські бази, військові стаціонарні лікувальні заклади, ремонтні заводи (майстерні, сервісні станції технічного обслуговування); дослідницькі, вимірвальні лабораторії тощо.

Рухомі компоненти: автомобільні, трубопровідні частини та підрозділи, частини (підрозділи) матеріального забезпечення; ремонтні частини (підрозділи); медичні частини, заклади, установи; спеціальні частини та підприємства; військові частини та підрозділи зв'язку, електроніки і комп'ютерів логістики.

Види ЗС України (оперативні командування) - на оперативному рівні, управління (відділи) логістики видів Збройних сил (оперативних командувань) з підпорядкованими частинами військової логістики, рухома та стаціонарна складова;

Військова ланка логістики (на тактичному рівні) – відділення логістики військових частин, підрозділи матеріального забезпечення (автомобільні), ремонту озброєння та військової техніки, медичні.

Усвідомлюючи поняття стосовно функціональних складових у забезпечувальній системі ми визначаємо основні підходи до побудови перспективної системи логістики: [7]

з урахуванням змін у системі устрою управління економікою держави виникає потреба визначення нових вимог підготовки галузей економіки до забезпечення воєнного сектору держави в особливий період (воєнний час), визначити роль і місце військової логістики в економічній безпеці держави;

формування і розвиток логістичної системи забезпечення військ, здійснювати виходячи з принципів і положень управління матеріальними та інформаційними потоками;

розроблення і реалізація стратегії логістики у відповідності до стратегії розвитку ЗС України;

комплексне управління логістичною системою з метою раціоналізації потоків матеріального, технічного, медичного інформаційного забезпечення;

вирішення специфічних нестандартних завдань, які пов'язані із забезпеченням військ в мирний і воєнний час та в умовах ведення гібридної війни;

створення запасів матеріальних ресурсів на виробничих підприємствах для їх роботи на оборону держави у період переведення національної економіки на режим роботи у воєнний час;

існує потреба у відпрацюванні методик окремих галузей економіки щодо стійкої роботи у забезпеченні ЗС матеріальними ресурсами;

пропонується визначення порядку створення, утримання запасів з урахуванням їх ешелонування, у відповідності ступеням приведення військ (сил) в готовність до виконання ними завдань за призначенням, з урахуванням часових показників;

запропонувати Кабінету Міністрів України створення сучасної та ефективної Національної системи логістики для забезпечення потреб Збройних Сил України, адаптованої до стандартів НАТО;

кодифікація та каталогізація предметів постачання;

створення системи підвищення кваліфікації ключового персоналу, задіяного для виконання завдань логістики;

приведення у відповідність замислу і планів ведення операцій до стану і можливостям логістики, недостатнє врахування зазначеного фактору призводить до поразки навіть добре озброєних і навчених військ (сил);

економічне і раціональне використання матеріальних ресурсів (матеріальних засобів);

мобільність – можливість зосереджувати зусилля служб логістики на заданому напрямку в любых умовах;

оперативність – здібність забезпечувати потреби Збройних сил в умовах обстановки яка різко змінюється;

безперервність – потребує високої мобілізаційної спроможності усіх ланок логістики;

залучення ресурсів цивільного сектору, все це має бути підготовлено ще у мирний час (з урахуванням реальних можливостей економіки);

забезпечення живучості – організація захисту, оборони і охорони, маскування і розосередження, забезпечення автономності, дублювання і резервування джерел постачання і транспортних комунікацій;

надійне управління – засноване на оптимальному поєднанні централізації і децентралізації керівництва з урахуванням специфіки завдань, що вирішуються;

впровадження автоматизованої системи обліку та руху матеріальних засобів, системи стандартизації та кодифікації;

знаходження нових підходів до розробки та впровадження національних стандартів з логістики відповідно до стандартів НАТО;

Функціонування логістики за територіальним принципом має відповідати завданням у:

забезпеченні військ (сил), що дислокуються на території оперативних командувань (або діють в операційній зоні), матеріальними засобами загальновійськової номенклатури із стаціонарних складів, баз (центрів забезпечення), батальйонів матеріального забезпечення за найближчим місцем дислокації (розташування) частин та установ незалежно від їх підпорядкованості;

максимальному використанні завчасно створеної інфраструктури логістики (баз, складів, центрів забезпечення, ремонтних підприємств, хлібопекарень, установ лазнево-прального обслуговування, транспортних комунікацій) та ефективного використання місцевої економічно-промислової бази для задоволення потреб військ (сил);

комплексному використанні усіх видів транспорту і транспортних комунікацій для підвезення матеріальних засобів та евакуації;

наданні складам, базам (центрам забезпечення), окремим батальйонам матеріального забезпечення повноважень у прийнятті рішень щодо забезпечення приписаних до них на постачання частин закладів та установ;

За досвідом провідних країн світу, впровадження автоматизованої системи контролю за

рухом і обліком матеріальних потоків дає значну економію бюджетних коштів. Отримана економія дозволить збільшити інвестиції для оновлення транспортного парку та розвитку інших засобів матеріального забезпечення.

Висновки. Загальні висновки з порівняльного аналізу функціонування логістики передових країн світу підтверджують, що визначена спрямованість всіх структур забезпечення на вирішення питань матеріально-технічного, транспортного та медичного забезпечення в єдиній системі логістики є найбільш оптимальною, та потребує на мій погляд виконання наступних кроків:

впровадження автоматизованої системи обліку та руху матеріально-технічних засобів, системи стандартизації та кодифікації;

нових підходів до розробки та впровадження національних стандартів з логістики відповідно до стандартів НАТО;

покращення професійної підготовки особового складу (мовна та фахова підготовка за кордоном, участь у багатонаціональних навчаннях та операціях під проводом НАТО);

розширення функціональних можливостей в рамках Єдиної системи управління адміністративно-господарськими процесами в Збройних силах, забезпечення її сумісності з відповідними системами Альянсу;

утримання необхідних запасів матеріальних засобів у відповідній кількості та якості;

своєчасне постачання матеріальних засобів у визначені райони, у тому числі у райони ведення бойових дій;

контроль обліку та руху матеріальних засобів та отримання відомостей щодо наявності матеріально-технічних засобів в будь-який час.

За досвідом провідних країн світу, впровадження автоматизованої системи контролю за рухом і обліком матеріальних потоків дає значну економію бюджетних коштів. Отримана економія у фінансуванні дозволить збільшити інвестиції для оновлення транспортного парку та розвитку інших засобів матеріально-технічного та медичного забезпечення.

Також слід підкреслити, що ні одна забезпечувальна структура сама по собі не створюється і не розвивається, а тільки після розвитку оперативного та тактичного застосування військ (сил). Організаційно-штатна структура логістики повинна відповідати потребам Збройних сил відповідно їх завданням.

Матеріали статті дозволять провести, в межах Збройних сил, централізацію виконання усього спектру завдань матеріально-технічного, транспортного та медичного забезпечення та вдосконалити систему взаємодії і організації роботи з підприємствами оборонно-промислового комплексу, державними органами управління, ефективно та якісно вирішувати увесь комплекс завдань забезпечення військ, як у мирний час, так і особливий період.

ЛІТЕРАТУРА

1. НАТО. Довідник. К: Основи. 1997. – 286 с.
2. Власьевич Ю.Е. Основы военно-экономических знаний // Власьевич Ю.Е., Сухогозов А.С., Зубков В.А.; 1989. – 271 с.
3. Кивлюк В.С. Формування політики і стратегії функціонування систем основних видів забезпечення оборонного комплексу України: Дис. канд. екон. наук: 08.06.00. – Київ: КМУЦА, 1999. – 185 с.
4. Концепція економічної безпеки України // Економіст. – 1998. - № 7-9. – С.63-69.
5. Закон “Про правовий режим майна у Збройних Силах України”, “Про господарську діяльність у Збройних Силах України” Народна Армія. – 1999. – 27 с.
6. Транспортное обеспечение вооруженных сил развитых капиталистических государств// Зарубежное военное обозрение. – 1991. - №7. – С.22-27.
7. Щелкунов В.И., Плужников Б.А., Стратегии материального обеспечения Вооруженных Сил Украины в современных условиях. – К. Наукова думка. 2001. – 280 с.

REFERENCES:

1. NATO. Dovidnyk. K: Osnovy. 1997. – 286 s.
2. Vlas'evich Ju.E. Osnovy voenno-jekonomicheskikh znanij // Vlas'evich Ju.E., Suhoguzov A.S., Zubkov V.A.; 1989. – 271 s.
3. Kyvljuk V.S. Formuvannja polityky i strategii' funkcionuvannja system osnovnyh vydiv zabezpechennja oboronnoho kompleksu Ukraïny: Dys. kand. ekon. nauk: 08.06.00. – Kyïv: KMUCA, 1999. – 185 s.
4. Koncepcija ekonomichnoi' bezpeky Ukraïny // Ekonomist. – 1998. - № 7-9. – S.63-69.
5. Zakon “Pro pravovyj rezhym majna u Zbrojnyh Sylah Ukraïny”, “Pro gospodars'ku dijal'nist' u Zbrojnyh Sylah Ukraïny” Narodna Armija. – 1999. – 27 s.
6. Transportnoe obespechenie vooruzhennyh sil razvityh kapitalisticheskikh gosudarstv// Zarubezhnoe voennoe obozrenie. – 1991. - №7. – S.22-27.
7. Shhelkunov V.I., Pluzhnikov B.A., Strategii material'nogo obespechenija Vooruzhennyh Sil Ukrainy v sovremennyh uslovijah. – K. Naukova dumka. 2001. – 280 s.

Рецензент: Воробйов О.М., д.т.н., доц., професор кафедри тилового забезпечення інституту оперативного забезпечення та логістики Національного університету оборони України імені Івана Черняхівського

к.э.н, доц. Кивлюк В.С., Клонцак Н.Я., к.т.н. Лоза В.Н., Шевченко .В.

ОПРЕДЕЛЕНИЕ ЕДИНЫХ ВЗГЛЯДОВ О СОЗДАНИИ СОВРЕМЕННОЙ ГОСУДАРСТВЕННОЙ СИСТЕМЫ ЛОГИСТИКИ ВООРУЖЁННЫХ СИЛ УКРАИНЫ

В статье раскрыты проблемы существующей обеспечительной системы Вооруженных Сил Украины и приведены основные направления развития данной системы. Проведен анализ факторов влияющих на создание современной системы логистики Вооруженных Сил Украины. Приведены основные функциональные составляющие логистической деятельности которые обусловлены условиями, факторами и системой логистической деятельности по обеспечению войск (сил) при выполнении ими задач по назначению. Осуществлен сравнительный анализ существующей системы обеспечения Вооруженных Сил Украины с современной системой обеспечения вооруженных сил НАТО.

Ключевые слова: система логистики, структура, внешние и внутренние факторы, логистическая деятельность.

Ph.D. Kyvlyuk V.S., Klontsak M.Ya., Ph.D. Loza V.N., Shevchenko V.V.

DEVELOPING A COMMON VIEWS ON CREATION OF MODERN STATE OF THE ARMED FORCES LOGISTICS UKRAINE

The article deals with the problems of the existing interim system of the Armed Forces of Ukraine and presented the main lines of the system. Analysis of factors affecting the creation of a modern logistics system of the Armed Forces of Ukraine. The basic functional components of the logistics of that implied by the conditions and factors of the logistics system to provide troops (forces) in the performance of tasks. The comparative analysis of the existing system of the Armed Forces of Ukraine with modern ensure NATO forces.

Keywords: logistics, structure, external and internal factors, logistic activities.